

ding ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen og ikke er i stand til på lovlig vis at erhverve disse midler.

Det følger imidlertid af Schengenkonventionens artikel 5, stk. 1, litra c, jf. artikel 5, stk. 2, at en tredjelandsstatsborger ved indrejse i de kontraherende parter område (Schengenlandene) skal nægtes indrejse, hvis den pågældende ikke er i besiddelse af de nødvendige midler til sit underhold både med hensyn til hele det påtænkte ophold og til hjemrejsen til hjemlandet eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller ikke er i stand til på lovlig vis at erhverve sig disse midler.

Det foreslås på den baggrund i § 28, stk. 1, nr. 5, 1. pkt., at en udlænding, der ikke har opholdstilladelse her i landet, og en nordisk statsborger, som ikke har fast bopæl her i landet, kan afvises ved indrejsen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, hvis udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold både med hensyn til hele det påtænkte ophold i Schengenlandene og til enten hjemrejsen eller gennemrejsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, og hvor den pågældende er sikret indrejse, og ikke er i stand til på lovlig vis at erhverve disse midler.

Udlændingen skal således ikke alene have midler til opholdet i Danmark, men også til et eventuelt efterfølgende ophold i Schengenområdet og til hjemrejsen eller til gennemrejse til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, og hvor den pågældende er sikret indrejse. Er udlændingen ikke i besiddelse af sådanne midler, skal den pågældende kunne erhverve dem lovligt.

Indrejsebetingen i § 28, stk. 1, nr. 5, 1. pkt., gælder dog ikke for udlændinge, som er omfattet af udlændingelovens § 2, stk. 1 eller 2 (EU/EØS-statsborgere samt udlændinge, der er omfattet af EU-retternes regler), jf. udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 5, 2. pkt.

Den foreslåede ændring af § 28, stk. 1, nr. 5, 1. pkt., betyder, at en udlænding, der er statsborger i et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen eller De Europæiske Fællesskaber, som udgangspunkt skal afvises ved indrejsen fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, hvis den pågældende ikke har de nødvendige midler til sit underhold både med hensyn til hele det påtænkte ophold i Schengenlandene og til enten hjemrejsen eller gennemrejsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, og hvor den pågældende er sikret indrejse, og ikke er i stand til på lovlig vis at erhverve disse midler, jf. udlændingelovens § 28, stk. 2.

Efter Schengenkonventionens regelsæt skal de enkelte Schengenlande årligt fastsætte vejledende beløbsgrænser for vurderingen af, om udlændingen er i besiddelse af de nødvendige midler til sit underhold m.v. De vejledende beløb, som fastsættes under henvisning til de gennemsnitlige priser for indlogering og forplejning, indberettes til Rådssekretariatet.

Det danske vejledende beløb fastsættes efter fast praksis af Rigspolitichefen. Beløbet er for tiden fastsat til 300 kr. pr. døgn. Det fastsatte beløb er imidlertid alene vejledende, idet der i hvert enkelt tilfælde skal udøves et konkret skøn ud fra udlændingens økonomiske forhold sammenholdt med udlændingens muligheder for logi og hjemrejse.

Afgørelse om afvisning ved indrejsen træffes af vedkommende politimester eller politidirektøren og kan påklages til integrationsministeren, jf. udlændingelovens § 48. Afgørelse om afvisning efter indrejsen træffes af Udlændingestyrelsen og kan påklages til integrationsministeren, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1 og 2.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 33, stk. 2, 2. pkt., fastsættes udrejsefristen til straks ved fastsættelse af en ny udrejsefrist, hvis der er meddelt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, efter at Udlændingestyrelsen i medfør af udlændingelovens § 53 b, stk. 1 (åbenbart grundløs-proceduren), eller Flygtningeævnet har meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl).

Det betyder, at udrejsefristen i alle tilfælde fastsættes til straks i forbindelse med et afslag på en ansøgning om humanitær opholdstilladelse, hvis ansøgningen har haft opsættende virkning med hensyn til den udrejsefrist, der er fastsat ved afslaget på ansøgningen om asyl.

Efter de gældende regler kan kun asylansøgere, der er meddelt endeligt afslag på en ansøgning om asyl, indgive ansøgning om humanitær opholdstilladelse.

Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4, og den foreslåede bestemmelse i § 9 b, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil, foreslås det, at ansøgning om humanitær opholdstilladelse skal kunne indgives allerede efter, at Udlændingestyrelsen har meddelt afslag på en ansøgning om asyl i normalprocedure, dvs. med automatisk påklage til Flygtningeævnet.

Endvidere foreslås det, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse kun tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis ansøgningen